

יופי של הריסות

09.12.19 - 10.1.20

אמנים מציגים:

אריק כלפון | יערה שפירי

תערוכת הדפס משותפת

אוצרות:

מאיה גצוב פק

העבודות של אריק כלפון ויערה שפירד בודקות את המתח והסתירה בין אסתטיקה והרס, בין יצירה מול התפוררות. בייצוג של המתפורר יש זיכרון והוד אך לצדו גם נטישה, כאב ועזובה.

תהליכי הבליה שההריסות והחורבות עוברות, עם מעבר הזמן וכוחות הטבע, תיתרגמות אצל אריק ויערה אל ההדפס. דרך ההדפסים הם משאירים סימן, משכפלים, חורטים, צורבים ובודקים את היחס בין שליטה למקריות. להבדיל מהשחור ולבן של השיפוט המוסרי, ההדפס מייצר מבט פואטי של אפורים: על הבטון, הנוף, הזמן והמקום. בתערוכה משותפת זו הולכים אריק ויערה בין ההריסות, ואולי בתוכן, רואים את ההשתנות והצמחיה, לצד ההבנה שהכל נדון לכליה.

הריסות הזמן / אידה צורית

היא פוסעת סחסרת, לאיטה, על הריסות הזמן, חומר אפרפר-לבנבן, אבקת מפלת שהותיר אחריו כשקרוס ונעלם, בהקיץ או כשנחלם, וכעת, ללא כוח המשיכה של הזמן, היא מתבוססת בעיי חרבנו, נחה על מקלה, מתנדנדת על עמדה, שוקעת ונחלצת, מותשת מן המרמץ של תנועה בחלל ללא זמן, שמזמן אינו רץ. - מה את רואה, מהדהד אז הקול מארבע כנפות. חשרת עבים אני רואה, היא עונה, מלוא האופק עבים שחורים משתפלים אל האדמה. - מה את רואה, חוזר הקול לשאוג מכל העברים.

- ציפורים גדולות, שחורות, אני רואה, ואופל, אך לא אימה. היא משיבה. ופתאום שמעה זמזומים ולחשושים כשל זבובים או יתושים, מלמעלה וסביב ומעמקי הפנים, קינה והגה וציחקוקים, בקול ובמבטא ובאינטונציה של אנשים מכל הזמנים, כאלה שעוד חיים או שהשתחלו מכאן והם נחשבים מתים, ומעירים אצלה אסוציאציה נשכחת של המון דברים: קטעי פזמון שכוח שאת מילותיו נשא הרוח, ריח מוזר שמזכיר לה (מה שכינו) עבר, והיא רואה צל פרצוף כפרצוף, נוגה או חצוף, שומעת את עצמה מדברת בקולות של אחרים, פוערת עינים לרווחה כאותה חברת ילדות שאינה לרוחה, קרעי רגשות שהמו בה מתערבלים בליבה ללא סיבה, כאילו עברה מוטציה ואיבדה אוריינטציה.

ואז, כיש נברא מאין, נעור בה מעין רחש, הד עמום מן החלום בזמן, שהלך והצטלל, עד כי עלתה בה רוחו של הגואל - הה, אלי! - וקרמה צורת גוף שכל כולו רוח, שפע אהבה שנבעה ונבעה אליה ונבעה, ליבה שמזמן מת הוצף גלים-גלים של אושר ללא שאת, ונענה לגואל בשפע נובע של אמונה. ונדדה בשוא אשרה שלעולם, עד יום נוצה, לא תכפר באמונתה.

* תל אביב: עולם חדש; תשע"ד 2014

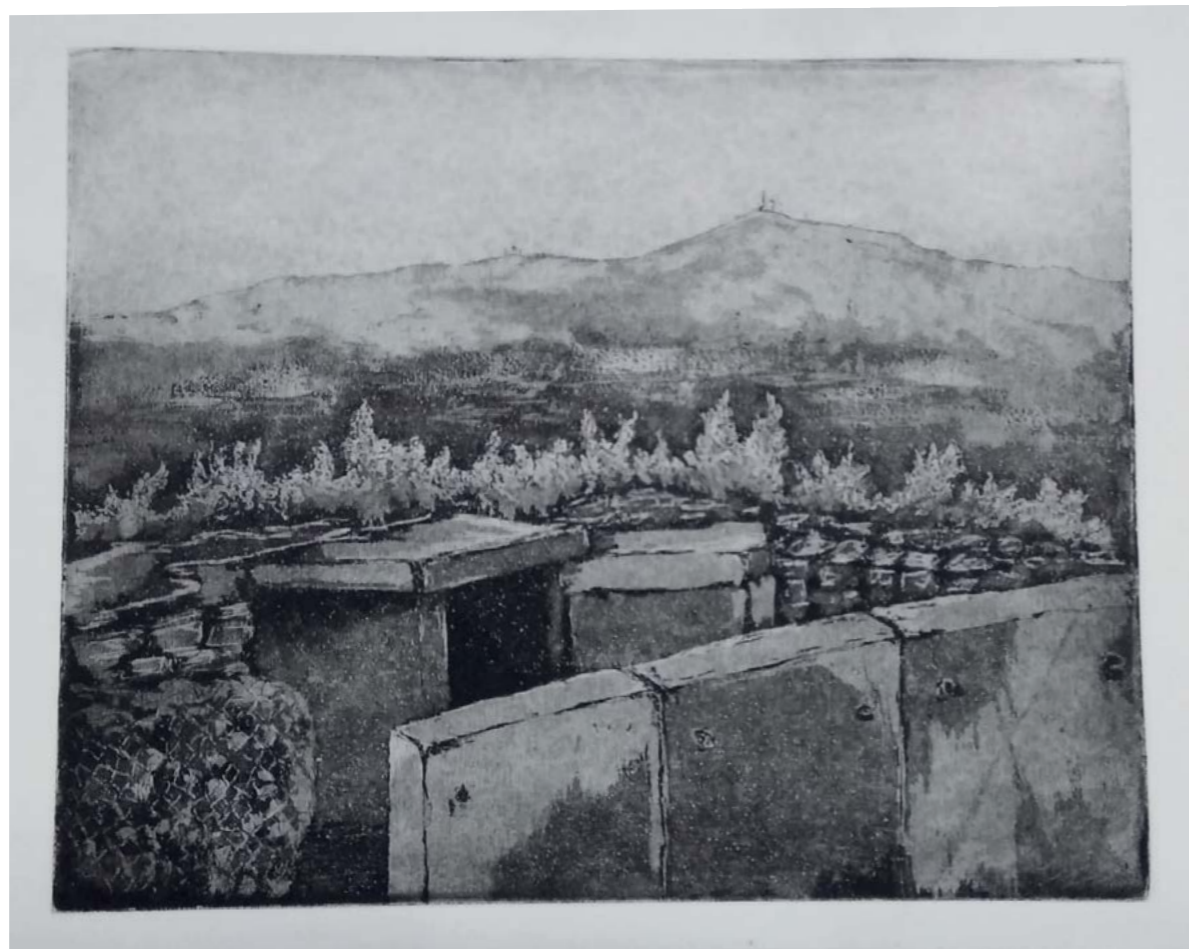
אריק כלפון

אריק כלפון מתאר את העיסוק שלו בחורבות שפושטות ולבשות צורה, כקרוב יומימי, ואובססיבי. מבטו מופנה אל הסביבה הקרובה לו, נע פנימה והחוצה דרך זוויות שונות, של נרטיב וצורה. מהסטודיו שלו, שגם הוא חורבה משופצת, אל האזור בו הוא חי.

יערה שפירד מביטה על החורבות דרך החומר והזמן, הבטון וההיסטוריה האנושית - מה שנשאר ממאות אלפי שנים של נוכחות אנושית בגליל הוא בעיקר הבטון. בטון סורי, בטון בריטי ובטון ישראלי, מתפרקים תחת פגעי מזג האוויר ופגזי אימון ומלחמה. ההריסות ושרידי הבטון הם העדות שנשארת.

הצד השני

גלריה לאמנות ועיצוב
המכון לאמנויות תל-חי

יופי של הריסות

אריק כלפון

מרצה במחלקה לאמנות פלסטית

יערה שפיר

בוגרת המחלקה לאמנות פלסטית

תערוכת הדפס משותפת

אוצרות מאיה נצוב פק

פתיחה חגיגית

9-12-2019 בשעה 14:00

קמפוס מזרח, בנין 2 קומה 1-

המכללה האקדמית תל-חי

